

Avaruuden Kevät

Kaija Koo

Hän valmistaa aamusämpylän
On päivä noussut ennen kuin on hän
On taukoamaton lyönti sotarumpujen
Ne kiusaa vaikka hän on jo tottunut siihen
Hän toivoo aivan kaikille aina hyvää, vaikka itse hän kantaa mieltä s
ärkyvää

Kun tyttöä paha vainoaa
Hän tietää tien varamaailmaan
Hän kyllästyy sotarumpujen meteliin
Hän tahtoo nousta niiden ulottumiin
Hän katsoo taivaalle, tietää että kohta on aika nousta Taas hyvin pit
kään lentoon

Avaruuteen kevät on tullut taas, kun sen kuutkin vihertää
Hän mielessään sen hetkessä miehittää
Kun ilta sinertää, jos joku sanoo se on iso askel Hälle, mutta pieni
ihmiselämään
Tyttö voisi hyvin sanoa tälle, oletko jo sinä nähnyt avaruuden kevään

Avaruuteen kevät on tullut jälleen
Ja siellä linnut jo visertää
Ja sotarummun paukkeet jäi maan päälle
Ne matkalla hyytyi ilmakehään
Ja maa näyttää kauniimmalta silloin
Kun sitä katselee kauempaa
Kyllä sillä loppuvuoden elää
Kun on nähnyt avaruuden kevään

Kun joku tyttöä päin kävelee
Niin tyttö anteeksi pyytelee
Hän kaikkien tuijottavan häntä luulee
Hän toistenkin puolesta ääniä kuulee
Hän toivoo että kaikilla kaikki hyvin menee
Ja on itse niin herkkä että helisee

Avaruuteen kevät on tullut taas
Kun sen kuutkin vihertää
Hän mielessään sen hetkessä miehittää
Kun ilta sinertää, jos joku sanoo se on iso askel Hälle, mutta pieni
ihmiselämään
Tyttö voisi hyvin sanoa tälle, oletko jo sinä nähnyt avaruuden kevään

Avaruuteen kevät on tullut jälleen
Ja siellä linnut jo visertää
Ja sotarummun paukkeet jäi maan päälle
Ne matkalla hyytyi ilmakehään
Ja maa näyttää kauniimmalta silloin
Kun sitä katselee kauempaa
Kyllä sillä loppuvuoden elää
Kun on nähnyt avaruuden kevään